

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

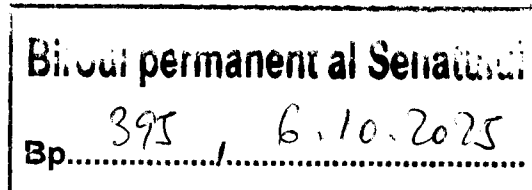
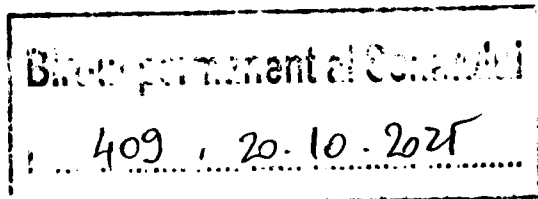
www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)

Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 5788/1.10.2025

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă privind declararea
zilei de începere a anului școlar pentru învățământul preșcolar,
primar și gimnazial - zi liberă pentru părinți
(b395/10.09.2025)**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative privind declararea zilei de începere a anului școlar pentru învățământul preșcolar, primar și gimnazial - zi liberă pentru părinți (b395/10.09.2025)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 1.10.2025, desfășurată online, conform prevederilor Hotărârii Plenului nr.86/17.05.2022, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- România are în prezent deja 17 zile libere naționale, cele mai multe din Europa. Într-un context în care competitivitatea este deja afectată de deficitul de forță de muncă și productivitatea scăzută, adăugarea unei noi zile libere agravează această situație;
- în sectoarele în care activitatea nu poate fi întreruptă (producție continuă, transport, sănătate, retail etc.), fiecare nouă zi liberă presupune costuri

suplimentare pentru angajatori și dificultăți majore de planificare. În IMM-uri, unde resursele umane sunt limitate, absența chiar și a unui singur angajat poate afecta întreaga activitate într-o zi critică;

- deși obiectivul urmărit – sprijinirea relației părinte–copil și participarea la un moment important din viața familiei – este de înțeles, soluția legislativă propusă este inadecvată în raport cu realitățile economice. De altfel, momentul nu este unul mai important decât altele, precum absolvirea unei forme de învățământ, pentru a justifica introducerea acestei măsuri.
- acordarea zilei libere doar părinților creează un regim diferențiat între angajați, generând posibile tensiuni în colectiv și un sentiment de inechitate pentru cei care nu pot beneficia de această facilitate. Mai mult, un aspect paradoxal îl constituie faptul că profesorii părinți nu vor putea beneficia, la rândul lor, de această măsură.
- legislația muncii permite deja flexibilitate: program flexibil, jumătate de zi liberă, concediu de odihnă sau zile libere acordate prin înțelegere cu angajatorul.
- nu în ultimul rând, acordarea acestei zile libere restrânge plaja de aspecte ce pot face subiectul negocierilor colective, în contextul în care acoperirea contractelor colective reprezintă un deziderat național;
- pe de o parte, proiectul definește termenul de „părinți” prin trimitere generală la Codul Civil, fără a indica norma de definire din Cod (unde, trebuie precizat, nu există nicio astfel de definire explicită a „părintelui”) și fără a identifica, din punct de vedere legislativ, „Noul Cod Civil”;
- pe de altă parte, proiectul nu instituie norme privind: aplicabilitatea măsurii doar pentru sistemul public sau și pentru cel privat (caz în care norma ar fi trebuit formulată ca modificare și completare a Codului Muncii), recuperarea zile stabilite ca libere, situația personalului încadrat în locurile de muncă în care activitatea nu poate fi întreruptă datorită caracterului procesului de producție sau specificului activității (inclusiv poliție, ambulanțe, sistemul judecătoresc), situația operațiunilor de încasări și plăți în cazul instituțiilor financiare, inclusiv Trezoreria Statului. Caracterul general și imperativ al normei este, în egală măsură, în contradicție cu argumentația din Expunerea de motive, conform căreia ziua liberă urmează să se acorde „la cerere”;
- de asemenea, propunerea legislativă contravine prevederilor Codului Muncii, care instituie, la art. 139 alin. (4), modalitatea prin care sunt acordate alte zile libere, exclusiv pentru sistemul public („Până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul din sistemul bugetar, zilele lucrătoare pentru care se acordă zile libere, zile care precedă și/sau care succedă

zilelor de sărbătoare legală în care nu se lucrează, prevăzute la alin. (1), precum și zilele în care se recuperează orele de muncă neefectuate”). Faptul că inițiatorul urmărește acordarea unor zile libere prin lege, în condițiile în care modalitatea de stabilire a acestor zile se face prin hotărâre a Guvernului, este potențial de natură să reprezinte o încălcare a separației constituționale a puterilor în stat;

- ziua liberă pentru părinți este, în esență, o normă care ține de dreptul muncii și reglementarea timpului de muncă. Competența de a stabili zile libere legale este reglementată prin Codul muncii (Legea nr. 53/2003) și prin alte legi speciale. Așadar, nu se poate introduce o zi liberă printr-o lege care se referă la educație/învățământ, ci doar prin modificarea sau completarea Codului muncii ori printr-o lege specială încadrată corect în domeniul muncii.

Președinte,
Sterică FUDULEA

Digitally signed
by Fudulea
Sterica
Date:
2025.10.03
13:18:20 EEST